

Zneužívání: 99. K čemu jsem byla stvořena? Ne proto, abych byla krásná nebo hubená

Zneužívání

K čemu jsem byla stvořena? Ne proto, abych byla krásná nebo hubená

Analýza výsledků vyhledávání na Googlu, kterou provedl internetový fitness zdroj Total Shape, odhalila, že po uvedení filmu o Barbie 21. července vzrostl počet vyhledávání „dieta Margot Robbie“ ve Spojených státech o 1364 %.

Film Barbie má nádherný, krásný diskurz o tom, jaké to je být ženou, zejména ženou ve Spojených státech. Gloria, kterou hraje America Ferrera, pronáší monolog, který se dotýká přímo podstaty našich zkušeností. Od uvedení filmu do kin jsem ho viděla zveřejněný na všech možných sociálních sítích.

Ačkoli někteří tento monolog kritizovali jako velmi základní formu feminismu, tato čísla korespondující s „dietou Margot Robbie“ ukazují, že mnoho z nás tento feminismus ve skutečnosti ještě neztělesnilo.

Průmysl krásy je multimiliardový a přizívuje se na naší nejistotě s představou, že nějaká budoucí verze vás konečně může učinit celistvými. Kupte si tento krém! Držte tuto dietu! Vyzkoušejte tuto naprosto bezpečnou džusovou očistu! Byli jsme nuceni věřit, že být krásná a hubená musí být naším cílem číslo 1, a tento průmysl udělá cokoli, aby to tak zůstalo.

„Byli jsme nuceny věřit, že být hezká a hubená musí být naším cílem číslo 1.“

Některé z mých nejranějších společenských vzpomínek zahrnují pocit, že se za své tělo nějakým způsobem stydím. Na základní škole se mi kluci posmívali přezdívkami jako „pštros“, protože jsem byla mnohem vyšší než oni. Tak jsem se naučila, že být vysoká je špatné. Pozorovala jsem a poslouchala, jak o sobě ženy starší než já mluví negativně, a pak jsem si uvědomila, že na vašem těle může být špatně mnohem víc věcí. Víím, že v tom nejsem sama.

Harvardská studie, která čerpala z údajů z testu implicitních asociací, v němž mají lidé třídít slova a obrázky do „dobrých“ a „špatných“ kategorií, zjistila, že implicitní předsudky vůči tlustým lidem od roku 2007 do roku 2016 skutečně vzrostly a na konci studie je vykazovalo 81 % lidí. Všechny ostatní implicitní předsudky ve studii – týkající se rasy, pohlaví, sexuální orientace, věku a zdravotního postižení – v tomto období slábly.

Tam, kde bylo dosaženo pokroku (i když někdy jen malého) v mnoha projevech lidskosti, se zdá, že fatfobie stále přetrvává, zejména v naší společnosti. Srovnávání nikdy neustane a jen stěží mohu jít na oběd či večeři nebo vést rozhovor se ženami, aniž by se objevilo přání zhubnout.

„Jen stěží mohu jít na oběd či večeři nebo vést rozhovor se ženami, aniž by se neozvalo přání zhubnout.“

Jak a ještě lépe proč tedy církev přispívá k tomuto rozhovoru ještě více negativním způsobem?

Po celý život jsme si v křesťanských společenských kruzích neustále uvědomovaly, jak vypadáme, co máme na sobě a jak to působí na chlapce, dokonce i na muže kolem nás. „Způsobit někomu klopýtnutí“ nám připadalo jako jedna z nejhanebnějších věcí, které jsme mohli udělat. Proto jsme se zahalovaly a nikdy jsme se neptaly, proč jsme vnímány jen jako sexuální objekty.

To se také učilo spolu s poselstvím, že naše tělo je špatné. Od útlého, mladého věku mě učili ignorovat své tělo, potlačovat ho, dokonce jsem se od něj chtěla osvobodit. Duch je ochotný, ale tělo bylo slabé. Mohla jsem být jedno s Ježíšem, jen kdyby mi to otravné tělo nestálo v cestě.

Na konci filmu o Barbie slyšíme hrát píseň „Pro co jsem byla stvořena?“ („What Was I Made For?“) od Billie Eilish a na obrazovce se míhá sestřih videí skutečných žen, které žijí své životy. Barbie se zamýšlí nad tím, co je to být člověkem, zakořeněná v myšlence, že chce „být součástí lidí, kteří vytvářejí smysl, ne věci, které jsou vytvořeny“.

Možná, že ve všem, co dává smysl, dáváme až příliš velký smysl tomu, že jsme hubené, že jsme hezké. Nabízím, že je možná na čase začít vytvářet smysl pro to, abychom byli doma ve svém těle. Z vědomí, že jsme byli nazváni dobrými a vždy budeme nazýváni dobrými.

Už žádné hubnutí, podlézání, počítání kalorií nebo přání odstranit vrásky, pupínky či kila. Naše těla toho pro nás dělají tolik, a to je samo o sobě krásné. Už žádné utíkající negativní myšlenky nebo nezdravý vztah k jídlu a cvičení. Je skutečně možné se uzdravit a místo toho vnímat jídlo a pohyb jako cíl sám o sobě, ne jako prostředek k dosažení cíle – štíhlosti.

Je mi moc líto, že církev byla místem, které možná jen ještě více přispělo k tomu, že začínáte nenávidět své tělo. Sním o tom, že bude místem a lidmi, kteří místo toho žehnají vašemu tělu – tělu černochoů, tělu postižených, tělu tlustých, tělu každého pohlaví a každé sexuální orientace. Každé tělo.

„Tělo nemusí být v rozporu s životem, který následuje Krista.“

Tělo nemusí být v rozporu s životem následování Krista. Myslím si, že je to vlastně nejharmoničtější způsob, jak to dělat. Těla jsou dobrá. Být člověkem je dobré. Disciplína sice může být důležitou součástí našeho života, ale nikdy neměla být plná studu a strachu. Tělo a duch nikdy nebyly určeny k tomu, aby byly odděleny, a neexistuje žádné tělo lepší než ostatní.

Ve své knize *The Wisdom of Your Body (Moudrost tvého těla): Finding Healing, Wholeness, and Connection through Embodied Living*, Hillary L. McBrideová říká:

„Mnoho let jsem se snažila zmizet, zabírat méně místa a říkat svému tělu, že nechci existovat. Ale poznání, že Duch a tělo nejsou tak odlišné, mě pozvalo zpět do celistvosti se sebou samou a do touhy po celistvosti kolem mě. ... Uzdravení mého vztahu s mým tělesným já změnilo způsob, jakým se pohybuji, jím, cítím, spojuji, odpočívám a tvořím.“

Svému tělu, stvořenému Bohem, můžeme důvěřovat. Je stvořeno Bohem, aby milovalo, smálo se, cítilo, dýchalo, jedlo a hýbalo se. Je stvořeno Bohem, aby trávilo čas s lidmi, které máme rádi. Je stvořeno Bohem, abychom mohly prožívat krásnou zábavu, jako je film *Barbie*, aniž bychom se srovnávaly s hlavní herečkou a přály si, aby naše tělo bylo jiné.

Existuje krásnější cesta. K tomu jsme byli stvořeni.

Brianna Childsová

[Baptist News Global](#)

Brianna Childsová

Brianna Childsová

Brianna Childsová nedávno absolvovala kazatelskou stáž ve *Wilshire Baptist Church* v Dallasu. Získala titul magistra teologie na *Teologickém semináři George W. Truetta* a titul magistra sociální práce na *Škole sociální práce Diany R. Garlandové* na *Baylorově univerzitě*. V současné době tráví čas objevováním Houstonu se svým manželem Blakem a jejich psem Diggorym.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sítě víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sítě víry](#)